

modtaget offentlig hjælp efter de førnævnte love i en periode på sammenlagt mere end 1 år. Ansøgeren skal altså have været selvforsørgende i en periode på 4 ud af 5 år.

Selvforsørgelseskravet stilles til alle ansøgere og er ufravigeligt. Jeg vil ikke afvise, at kravet om selvforsørgelse kan udskyde tidspunktet for, hvornår en ansøger kan meddeles indfødsret, men kravet udelukker som sådan ikke en bestemt gruppe ansøgere. Eksempelvis vil personer, der modtager SU, fortidspension, folkepension eller forsørges af ægtefællen, opfylde selvforsørgelseskravet.

Hjælp i form af enkeltstående ydelser af mindre beløbsmæssig størrelse, der ikke er direkte relateret til forsørgelse, vil heller ikke være til hinder for at opfylde selvforsørgelseskravet. Kravet om, at ansøgeren kan klare sig selv og også herigennem har vist en vilje til at blive godt integreret i det danske samfund, finder regeringen at være et rimeligt krav.

Retningslinjernes bestemmelser om kriminalitet indeholder et nyt krav om, at ansøgere om indfødsret skal erklære ikke at have gjort sig skyldige i forbrydelser omfattet af straffelovens kapitler 12 og 13 om forbrydelser mod statens sikkerhed. For at sige det ligeud: Personer, der har forbrudt sig mod statens sikkerhed, ønsker vi ikke som danske statsborgere.

Der er derfor også indføjet en bestemmelse om, at ansøgere idømt en ubetinget frihedsstraf på 60 dage eller derover for overtrædelse af straffelovens kapitler 12 og 13 udelukkes fra opnåelse af indfødsret. En ubetinget frihedsstraf på op til 60 dage for overtrædelse af straffelovens kapitler 12 og 13 vil herefter være til hinder for optagelse på et lovforslag om indfødsretsmeddelelse i 12 år fra straffens udståelse.

Endvidere er kravet om, hvornår en idømt ubetinget frihedsstraf generelt skal medføre udelukkelse fra opnåelse af indfødsret, skærpet fra 1 år og 6 måneder til 2 år. Baggrunden for at ændre og stramme op på retningslinjernes bestemmelser om kriminalitet har dels været den øgede fokus på bekæmpelse af terror, som der generelt er enighed om at tage afstand fra, dels har det været et ønske fra forhandlingsparternes side at signalere, at ansøgere, der har begået så alvorlige forbrydelser, at de er idømt en ubetinget frihedsstraf i 1 år og 6 måneder eller derover, ikke skal have mulighed for at blive danske statsborgere.

Lad mig til sidst igen understrege, at en person, som ikke opnår indfødsret på grund af

manglende opfyldelse af kravet om dansk kundskaber, manglende opfyldelse af forsørgelseskravet eller kriminalitet, fortsat vil have en tidsubegrænset tilladelse til at opholde sig her i landet og nyde præcis de samme sociale rettigheder som danske statsborgere. Et afslag vil på ingen måde kunne ændre ansøgerens retsstilling i Danmark.

Formanden:

Der er bedt om korte bemærkninger, og jeg skal gøre opmærksom på, at korte bemærkninger får man først, når forhandlingen er begyndt. Integrationsministeren får chancen for at komme på talerstolen igen, og så bliver der mulighed for korte bemærkninger.

Vi går nu til forhandling, og det er først ordføreren for forespørgerne, hr. Simon Emil Ammitzbøll, der har ordet.

Forhandling

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Først tak for redegørelsen fra ministeren. Der er mange ting i denne sag, og der er ikke meget af det faktuelle, som vi kan være uenige om. Derfor vil jeg alene holde mig til de punkter, der har været diskussion om, og ikke til hverken terror- eller kriminalitetskravene, da vi sådan set fra radikal side kan bakke op om regeringens synspunkter på det område.

Kl. 10.20

Hovedpunkterne i aftalen er at stramme kravene til ansøgernes dansk kundskaber, et nyt krav om selvforsørgelse i 4 ud af 5 år i årene op til ansøgningen og endelig den såkaldte indfødsretsprøve eller danskhedstest, om man vil. Hertil kommer, at dispensationsmulighederne indskrænkes betragteligt, da mennesker, der eksempelvis som følge af tortur lider af granatshok, ikke længere automatisk har ret til at få behandlet en dispensationsansøgning.

I Det Radikale Venstre er vi et reformvenligt parti. Vi er altid parat til at drøfte, hvordan man kan øge incitamenterne til, at folk kommer i beskæftigelse, men jeg må altså tage afstand fra, at borgerrettigheder skal bruges som et instrument i beskæftigelsespolitikken.

Det er helt grundlæggende, at borgerne i en demokratisk retsstat udstyres med de samme rettigheder. Vi skal ikke tilbage til tidligere tiders politik, hvor folk på understøttelse fik frataget stemmeretten. Regeringens politik ruller